

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 19. januarja 2006*

V zadevi C-547/03 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Poslovnika Sodišča, vložene 22. decembra 2003,

Asian Institute of Technology (AIT), s sedežem v Pathumthaniju (Tajska), ki ga zastopa H. Teissier du Cros, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg, u

tožeča stranka,

druga stranka v postopku je

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata P.-J. Kuijper in B. Schöfer, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: francoščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J. Makarczyk, sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, P. Kūris in G. Arestis (poročevalec), sodniki,

generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl,
sodna tajnica: K. Sztranc, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. maja 2005,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi
13. septembra 2005

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 S pritožbo Asian Institute of Technology (v nadaljevanju: AIT) zahteva razveljavitev sklepa Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 15. oktobra 2003 v zadevi AIT proti Komisiji (T-288/02, neobjavljen v Recueil, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je Komisija kot očitno neutemeljeno zavrgla njegovo tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 22. februarja 2002 o sklenitvi

raziskovalne pogodbe o raziskovalnem delu v okviru programa „Asia-Invest“ s „Centre for Energy-Environment Research and Development“ (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Pravni okvir

- 2 Naslov II Poslovnika Sodišča prve stopnje, kot je veljal na dan izpodbijanega sklepa, vsebuje poglavje 3 z naslovom „Ukrepi procesnega vodstva in pripravljalni ukrepi“. V prvem oddelku tega poglavja z naslovom „Ukrepi procesnega vodstva“ je člen 64, ki v odstavkih od 1 do 4 določa:

„1. Ukrepi procesnega vodstva zagotavljajo, da se zadeve pripravijo za obravnavanje, postopki odvijajo in spori rešujejo v najboljših možnih pogojih. O njih odloča Sodišče prve stopnje po opredelitvi generalnega pravobranilca.

2. Namen ukrepov procesnega vodstva je predvsem:

- a) zagotoviti učinkovit potek pisnega ali ustnega postopka ter olajšati izvedbo dokazov;
- b) ugotoviti, glede katerih vprašanj morajo stranke dopolniti svoje trditve oziroma ali je treba izvesti pripravljalni postopek;

c) natančno ugotoviti vsebino predlogov, razlogov in trditev strank ter razjasniti vprašanja, ki so med strankami sporna;

d) omogočiti mirno rešitev sporov.

3. Ukrepi procesnega vodstva med drugim obsegajo:

a) postavljanje vprašanj strankam;

b) poziv strankam, naj predložijo svoja pisna ali ustna stališča glede nekaterih vidikov v postopku;

c) poziv strankam ali tretjim, naj predložijo podatke ali pojasnila;

d) poziv za predložitev listin oziroma drugih dokazov v zvezi z zadevo;

e) vabljenje zastopnikov strank oziroma strank osebno na sestanke.

4. V kateri koli fazi postopka lahko vsaka stranka predlaga sprejetje ali spremembo ukrepov procesnega vodstva. V tem primeru se pred sprejetjem teh ukrepov zasliši druge stranke.

Če je zaradi okoliščin postopka to potrebno, Sodišče prve stopnje stranke obvesti o nameravanih ukrepih in jim omogoči, da predložijo svoja ustna ali pisna stališča.“

- 3 Naslov III zgoraj navedenega poslovnika vsebuje poglavje 2 z naslovom „Procesna vprašanja“, v katerem je člen 111. V tem poglavju so med drugim členi 111, 113 in 114, ki določajo:

„Člen 111

Če Sodišče prve stopnje očitno ni pristojno za odločanje o tožbi ali če je tožba očitno nedopustna ali očitno brez pravne podlage, lahko po opredelitvi generalnega pravobranilca, ne da bi nadaljevalo postopek, odloči z obrazloženim sklepom.

Člen 113

Sodišče prve stopnje lahko vedno po uradni dolžnosti preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke javnega reda, oziroma po opredelitvi strank odloči, da je tožba postala brezpredmetna in da je treba postopek ustaviti; odločba se izda v skladu s členom 114(3) in (4).

Člen 114

[...]

3. Razen če Sodišče prve stopnje ne odloči drugače, se ta predlog obravnava ustno.

4. Sodišče prve stopnje po opredelitvi generalnega pravobranilca odloči o predlogu ali pa odločanje o njem pridrži za končno odločbo. Zadevo odstopi v odločanje Sodišču, če je to pristojno za odločanje o njej.

Če Sodišče prve stopnje zavrne predlog ali odločanje o njem pridrži za končno odločbo, predsednik določi nove roke za obravnavanje zadeve.“

Dejansko stanje

- 4 AIT je telo tehnološkega usposabljanja in raziskovanja brez pridobitnega namena, ustanovljeno na Tajskem.
- 5 Kot izhaja iz izpodbijanega sklepa, je AIT vse do leta 2001 vseboval urad brez pravne osebnosti z imenom „Center for Energy-Environment Research and Development“ (v nadaljevanju: CEERD), katerega direktor je bil do 31. decembra 2001 T. Lefèvre.

- 6 Program „Asia-Invest“ je del niza pobud Evropske skupnosti, zasnovanih za pospeševanje medsebojne izmenjave in vzajemnih stikov med Evropsko unijo in Azijo na podlagi gospodarskega sodelovanja. V okviru tega programa je Komisija Evropskih skupnosti 10. aprila 2001 objavila poziv za zbiranje predlogov št. EUROPEAID/112441/C/G (UL C 109, str. 9).

- 7 Na podlagi te objave je „Center for Energy-Environment Research and Development – Foundation for International Human Resource Development“ (v nadaljevanju: CEERD/FIHRD) 19. novembra 2001 vložil predlog, ki ga je podpisal T. Lefèvre kot direktor tega telesa.

- 8 Po presoji predloženih vlog je Komisija odločila med drugim ugoditi predlogu in je sprejela izpodbijano odločbo. Pogodbo št. ASI/B7-301/95/108-174, sklenjeno s CEERD, je 27. februarja 2002 podpisal T. Lefèvre kot direktor tega telesa. Ta pogodba je predvidevala predplačilo 27.481,88 EUR, ki je bilo nakazano na račun, odprt za ime Foundation for International Human Resource Development (v nadaljevanju: FIHRD) pri Thai Farmers Bank.

- 9 Z dopisom z dne 17. julija 2002 je svet AIT od EuropeAid, Urada Komisije za sodelovanje (v nadaljevanju: EuropeAid), zahteval podatke o projektu z naslovom „Facilitating the Dissemination of European Clean Technologies in Thailand“. V tem dopisu je navedeni svet navedel, da je CEERD „zgolj urad servis AIT brez pravne osebnosti [...], ki nima sposobnosti sklepanja pogodb pod tem nezakonito prilaščenim imenom, predvsem s posredovanjem T. Lefèvreja, ki že dlje ni [bil] več direktor tega telesa“.

- 10 V odgovor na navedeni dopis je E. W. Muller, direktor EuropeAid, 21. julija 2002 svetu AIT poslal dopis, v katerem ga je obvestil, da je bila 22. februarja 2002 za Komisijo sklenjena pogodba z njim in g. Eichom na eni strani in 27. februarja 2002 s T. Lefèvrejem, direktorjem CEERD, na drugi strani. V tem dopisu je bilo podrobneje pojasnjeno, da je znesek 27.481,88 EUR že plačan kot predplačilo v okviru te pogodbe in da bi se glede na trajanje njenega izvajanja v dolžini 15 mesecev projekt moral izteči 28. maja 2003.
- 11 V istem dopisu je Komisija prav tako navedla, da je že 4. julija 2000 podpisala enako pogodbo s trajanjem 17 mesecev s T. Lefèvrejem, direktorjem CEERD, in da je v pogodbi predvidena subvencija v znesku 42.227,50 EUR že bila v celoti nakazana.

Postopek pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijani sklep

- 12 Z vlogo, ki jo je sodno tajništvo Sodišča prve stopnje prejelo 23. septembra 2002, je AIT vložil tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe. Ta zadeva je bila registrirana pod številko T-288/02.
- 13 Istega dne je AIT vložil tožbo na razveljavitev odločbe Komisije z dne 4. julija 2000 o sklenitvi pogodbe o raziskovanju, omenjene v točki 11 te sodbe. Ta zadeva je bila vpisana pod številko T-287/02.
- 14 Komisija je 20. decembra 2002 vložila odgovora na tožbo v zadevah AIT proti Komisiji, v katerih je Sodišče prve stopnje sprejelo sklep z dne 25. junija 2003 (T-287/02, Recueil, str. II-2179) in izpodbijani sklep (T-288/02, neobjavljen

v Recueil), s katerima je med drugim zahtevala, naj se ti zadevi združita. Sodno tajništvo Sodišča prve stopnje je AIT določilo rok za predstavitev stališč glede te zahteve po združitvi. AIT je nasprotoval združitvi navedenih zadev.

- 15 Komisija se je v odgovoru na tožbo v okviru zadeve T-288/02 sklicevala na nedopustnost tožbe. V prilogi k temu odgovoru so bile tudi prve strani predloga CEERD-FIHRD, ki ga je 19. novembra 2001 podpisal T. Lefèvre kot direktor CEERD-FIHRD, in pogodba z dne 27. februarja 2002, sklenjena med Komisijo in CEERD.
- 16 Z zahtevo za izdajo začasne odredbe, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 23. maja 2003, je AIT zahteval zadržanje izvršitve izpodbijane odločbe. S sklepom z dne 9. julija 2003 v zadevi AIT proti Komisiji (T-288/02 R, Recueil, str. II-2885) je predsednik Sodišča prve stopnje zavrnil to zahtevo in je pridržal odločitev o stroških. AIT je zoper ta sklep vložil pritožbo zoper ta sklep, ki jo je predsednik Sodišča, ki je odločal o začasni odredbi, zavrnil s sklepom z dne 30. septembra 2003 v zadevi AIT proti Komisiji (C-348/03 P(R), neobjavljen v Recueil).
- 17 V okviru zadeve, v kateri je bil sprejet izpodbijani sklep, je Sodišče prve stopnje na podlagi člena 64 Poslovnika od Komisije 30. junija 2003 zahtevalo, naj mu predloži besedilo razpisa za zbiranje predlogov št. EUROPEAID/112441/C/G, omenjeno v točki 6 te sodbe, in predpise glede pridobitve subvencij, ki jih predvideva program „Asia-Invest“, in celoten predlog CEERD-FIHRD z dne 19. novembra 2001.
- 18 Komisija je 22. julija 2003 izpolnila to zahtevo, Sodišče prve stopnje pa je na podlagi člena 64 svojega Poslovnika pozvalo AIT, naj se opredeli do dokumentov, ki jih je predložila ta institucija Skupnosti, in naj poda svoja stališča o ugovoru nedopustnosti, ki ga je podala Komisija v odgovoru na tožbo.

- 19 AIT je 11. septembra 2003 izpolnil to zahtevo. V stališčih je zlasti poudaril, da je 2. septembra 2003 zoper T. Lefèvreja pred Tribunal de grande instance de Paris začel postopek zaradi goljufivega posnemanja.
- 20 S sklepom z dne 25. junija 2003 v zgoraj navedeni zadevi AIT proti Komisiji je Sodišče prve stopnje na podlagi členov 113 in 114 Poslovnika kot nedopustno zavrglo tožbo, ki jo je v tej zadevi vložil AIT.
- 21 Z izpodbijanem sklepom je Sodišče prve stopnje na podlagi člena 111 Poslovnika kot očitno nedopustno zavrglo tožbo zoper izpodbijano odločbo.
- 22 Presoja Sodišča prve stopnje je glede tega taka:

„27 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da lahko fizična ali pravna oseba na podlagi člena 230, četrti pododstavek, ES izpodbija le akte, ki imajo obvezne pravne učinke, ki vplivajo na njene interese, ker občutno spreminjajo njen pravni položaj (sodba Sodišča z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2639, točka 9; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 18. maja 1994 v zadevi BEUC in NCC proti Komisiji, T-37/92, Recueil, str. II-285, točka 27, in z dne 18. decembra 1997 v zadevi ATM proti Komisiji, T-178/94, Recueil, II-2529, točka 53).

- 28 Iz spisov Komisije in iz dokumentov, predloženih Sodišču prve stopnje, zlasti iz pogodbe z dne 27. februarja 2002 in predloga z dne 19. novembra 2001, ki ga je

vložil [CEERD-FIHRD], izhaja, da je Komisija sprejela izpodbijano odločbo ob popolnem poznavanju stvari, torej natančno vedoč, da druga pogodbeni stran ni AIT, in da CEERD in njegov direktor nista več povezana z AIT. Tako kot poudarja Komisija v svojem odgovoru na tožbo, se predlog z dne 19. novembra 2001, zlasti del II 'The Applicant', nanaša izključno na prenos CEERD od AIT k FIHRD in na dejstvo, da T. Lefèvre ni bil več zaposlen pri AIT. Poleg tega je bila Komisija z obravnavanimi dokumenti pred sklenitvijo pogodbe seznanjena o celem nizu novih podatkov glede CEERD in glede FIHRD.

- 29 Iz navedenega sledi, da odločba Komisije o sklenitvi pogodbe z dne 27. februarja 2002 ni bila nepravilna niti glede različne identitete pogodbene stranke niti glede obstoja povezave med to in tožečo stranko. Komisija je vedela, da je pogodbo za račun [CEERD-FIHRD] zahteval T. Lefèvre, nov in drug subjekt, in je sklenila pogodbo ob poznavanju tega dejstva.

- 30 Iz tega sledi, da je izpodbijana odločba naslovljena na [CEERD-FIHRD] in ne na tožečo stranko in da pogodba z dne 27. februarja 2002 slednjemu ne nalaga nobene obveznosti niti mu ne daje nobene pravice. Odločba Komisije o sklenitvi pogodbe torej nikakor ne zadeva tožeče stranke in njena ničnost ne more vplivati na njeno pravno stanje niti ji ne more prinesiti nobene koristi.

- 31 Upoštevajoč navedeno tožeča stranka ne more zatrjevati, da je imela izpodbijana odločba obvezne pravne učinke, ki vplivajo na njene interese, ker spreminjajo njen pravni položaj.

32 Ker tožeča stranka meni, da je oškodovana zaradi zatrjevanega nelojalnega vedenja T. Lefèvreja in zaradi zatrjevanega ‚prilastitve‘ CEERD, mora svoje pravice uveljaviti pred pristojnimi nacionalnimi sodišči. Razglasitev te izpodbijane odločbe ne more povrniti zatrjevane škode na podlagi zatrjevanega prilastitve.“

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

23 S pritožbo AIT predlaga Sodišču, naj:

- razveljavi izpodbijani sklep;

- zadevo pošlje Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje;

- oziroma ponovno izvede ustno obravnavo;

- sporno odločbo razglasi za nično.

24 Komisija predlaga Sodišču, naj:

— pritožbo zavrne;

— AIT naloži plačilo stroškov.

25 Z dopisom, ki ga je tajništvo Sodišča prve stopnje prejelo 12. marca 2004, je AIT skladno s členom 117 Poslovnika Sodišča zahteval odobritev za vložitev replike. Z odločbo z dne 23. marca 2004 je predsednik Sodišča to zahtevo zavrnil.

Pritožba

26 AIT je v podporo svojih predlogov za razveljavitev izpodbijanega sklepa podal tri pritožbene razloge. Prvi in drugi izhajata iz nepravilne uporabe člena 111 Poslovnika Sodišča prve stopnje oziroma iz kršitve člena 230, četrti pododstavek, ES. S tretjim pritožbenim razlogom se AIT sklicuje na kršitev člena 47 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, razglašene v Nici 7. decembra 2000 (UL C 364, str. 1, v nadaljevanju: Listina o temeljnih pravicah).

Prvi pritožbeni razlog

- 27 V okviru tega pritožbenega razloga AIT najprej zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje v obravnavani zadevi nepravilno uporabilo člen 111 Poslovnika, ker je pred odločitvijo na podlagi tega člena že določilo ukrepe procesnega vodstva skladno z določbami člena 64 istega poslovnika.
- 28 Po eni strani je treba poudariti, da člen 111 Poslovnika Sodišču prve stopnje dovoljuje z obrazloženim sklepom zavreči tožbo brez nadaljnega postopka, kadar iz razlogov, naštetih v tej določbi, ni pričakovati, da bi bila tožba uspešna.
- 29 Po drugi strani je treba navesti, da skladno s členom 64(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje ukrepi, sprejeti na podlagi tega člena, zagotavljajo, da se zadeve pripravijo za obravnavanje, postopki odvijajo in spori rešujejo v najboljših možnih razmerah.
- 30 Ker ukrepi procesnega vodstva, predvideni v členu 64 Poslovnika Sodišča prve stopnje, na podlagi tega člena zagotavljajo, da se zadeve pripravijo za obravnavanje, postopki odvijajo in spori rešujejo v najboljših možnih razmerah, uporaba teh ukrepov ne more biti ovira za sprejetje sklepa na podlagi člena 111 Poslovnika.

- 31 V zvezi s tem AIT zatrjuje predvsem to, da je uporaba člena 111 v tem primeru nepravilna, ker tožba, ki jo je vložil, ni očitno nedopustna v smislu tega člena. Nedopustnost, ki jo je ugotovilo Sodišče prve stopnje, naj bi se namreč pokazala po ukrepih procesnega vodstva, ki so bili določeni leto dni po vložitvi tožbe, in po prvi izmenjavi vlog.
- 32 Poudariti je treba, kot izhaja iz točk 30 in 31 izpodbijanega sklepa, da je bila zadevna tožba, vložena pri Sodišču prve stopnje, zavržena kot očitno nedopustna, ker AIT ni mogel izkazati pravnega interesa. Ta razlog nedopustnosti je bil naveden že v odgovoru Komisije na tožbo. Poleg tega sta bila dokumenta, na podlagi katerih je Sodišče prve stopnje utemeljilo svojo obrazložitev, torej predlog CEERD-FIHRD z dne 19. novembra 2001 in pogodba z dne 27. februarja 2002, večinoma med vlogami, priloženimi k odgovoru Komisije na tožbo.
- 33 Iz tega izhaja, da je trditev AIT, da naj se ob nepredložitvi določenih dokumentov, na katere se izrecno nanaša izpodbijani sklep in za predložitev katerih je Sodišče prve stopnje Komisiji določilo rok, tožba ne bi smela razglasiti za nedopustno, povsem neutemeljena in jo je zato treba zavrtni.
- 34 Drugič, AIT zatrjuje, da naj bi sprejetje izpodbijanega sklepa na podlagi člena 111 Poslovnika Sodišča prve stopnje po prvi izmenjavi vlog kršilo njegove procesne pravice, ker se ni imel možnosti izjaviti. Na tej podlagi navaja, da je zatrjevana nedopustnost sodila v okvir uporabe člena 113 istega poslovnika, ki mu prav tako prinaša pravice, zlasti pravico do ustnega postopka.

35 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da uporaba tega zadnjega člena ne zagotavlja izvajanja ustnega dela, saj lahko Sodišče prve stopnje ob uporabi člena 114(3) Poslovnika, na katerega napoluje člen 113, odloči na podlagi zgolj pisnega postopka.

36 Če se AIT s trditvami sklicuje na kršitev svojih postopkovnih pravic, ker se ni imel možnosti izjaviti, je v vsakem primeru treba opomniti, da je Sodišče prve stopnje pozvalo AIT, naj predstavi svoja stališča o procesnih predpostavkah, ki jih uveljavlja Komisija v odgovoru na tožbo, in da se je AIT temu pozivu odzval.

37 Zato je ravno tako treba zavrniti to trditev, ki jo je v zvezi s prvim tožbenim razlogom navedel AIT.

38 Iz navedenega sledi, da Sodišče prve stopnje z uporabo člena 111 Poslovnika ni nepravilno uporabilo prava in da je posledično prvi pritožbeni razlog treba zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog

39 AIT zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje s sklicevanjem na sodbo Sodišča z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji (60/81, Recueil, str. 2639) kršilo

člen 230, četrti pododstavek, ES. Po mnenju AIT je bilo treba dopustnost njegove tožbe presojati glede na sodbo Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji (25/62, Recueil, str. 197). V zvezi s tem AIT meni, da so pogoji, ki jih navaja to sodišče, v obravnavani zadevi izpolnjeni. Sklicuje se na sodbo z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorniu proti Svetu (C-309/89, Recueil, str. I-1853) in zatrjuje, da je z izpodbijano odločbo kršena zlasti njegova pravica do uporabe imena kot tudi logotipa CEERD, ki se pojavljata v več spisovnih dokumentih, pri čemer ta kršitev označuje njegov posebni položaj glede na vse druge gospodarske subjekte.

- 40 Ugotoviti je treba, da v okviru tega pritožbenega razloga AIT ni podal nobene trditve, iz katere bi izhajala nepravilnost ugotovitve Sodišča prve stopnje iz točke 31 izpodbijanega sklepa, po kateri izpodbijana odločba ni imela obveznih pravnih učinkov, ki bi vplivali na njene interese, ker bi občutno spreminjali njen pravni položaj.
- 41 Po eni strani AIT ni izpodbijal ugotovitev Sodišča prve stopnje iz točk 28 oziroma 30 izpodbijanega sklepa, da je Komisija sprejela izpodbijano odločbo natančno vedoč, da njen sopogodbenuk ni bil AIT in da je bila zgoraj navedena odločba naslovljena na CEERD, in ne nanj. Poleg tega AIT ne ugovarja temu, da ob podpisu sporne pogodbe CEERD in njegov direktor nista bila več povezana z AIT.
- 42 Po drugi strani AIT z nobeno trditvijo ne zavrača ugotovitve iz točke 30 izpodbijanega sklepa, da zanj iz izpodbijane odločne ne izhaja nobena obveznost in nobena pravica.

- 43 Glede trditve, da si je ime in logotip CEERD, ki sta v različnih spisovnih dokumentih, vloženi pri Sodišču prve stopnje, prilastil T. Lefèvre, je treba šteti, da ta element ne izkazuje pravnega interesa AIT za postopek zoper izpodbijano odločbo pred Sodiščem prve stopnje.
- 44 Poleg tega, kot je to upravičeno presodilo Sodišče prve stopnje v točki 32 izpodbijanega sklepa, če je AIT menil, da je bil oškodovan z zatrjevanim nelojalnim ravnanjem T. Lefèvreja, bi moral svoje pravice uveljavljati pred pristojnimi nacionalnimi sodišči.
- 45 V zvezi s tem, kot to izhaja iz stališč, ki jih je pred Sodiščem prve stopnje predstavil AIT po predložitvi dokumentov, ki jih je v okviru ukrepov procesnega vodstva vložila Komisija, je AIT navedel, da je 2. septembra 2003 zaradi goljufivega posnemanja vložil tožbo zoper T. Lefèvreja pri Tribunal de grande instance de Paris.
- 46 Iz teh navedb izhaja, da je treba zavrtni tudi drugi pritožbeni razlog.

Tretji pritožbeni razlog

- 47 Podredno AIT zatrjuje, da naj bi zavrženje njegove tožbe kot nedopustne v smislu člena 230 ES kršilo njegovo pravico do učinkovitega pravnega sredstva, kot jo zagotavlja člen 47 Listine o temeljnih pravicah. Na tej podlagi AIT navaja, da tožba

pred nacionalnimi sodišči, v nasprotju z navedbami iz točke 32 izpodbijanega sklepa, ne izpolnjuje pogojev, ki jih določa sodna praksa, da bi se pravno sredstvo štelo za učinkovito. Če Sodišče v sodbi z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu (C-50/00 P, Recueil, str. I-6677) namreč ni sledilo predlogom generalnega pravobranilca, obrazložitev za to ne more veljati za pravne osebe, ki niso ustanovljene v eni izmed držav članic Evropske unije, kot je AIT.

- 48 Ta pritožbeni razlog je treba zavrni. Poudariti je namreč treba, da je Sodišče prve stopnje potem, ko je v točki 31 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da AIT ne more zatrjevati, da ima sporna odločba obvezne pravne učinke, ki vplivajo na njene interese, ker občutno spreminjajo njen pravni položaj v točki 32 istega sklepa, potrdilo, da če AIT meni, da je bil oškodovan zaradi zatrjevanega nezakonitega ravnanja T. Lefèvreja kot tudi z zatrjevano „prilastitvijo“ logotipa „CEERD“, mora svoje pravice uveljavljati pred pristojnimi nacionalnimi sodišči.
- 49 V zvezi s tem je treba opomniti, da ni sporno, da je AIT 2. septembra 2003 zoper T. Lefèvreja vložil tožbo pri Tribunal de grande instance de Paris zaradi goljufivega posnemanja.
- 50 Iz tega izhaja, da se v obravnavani zadevi AIT v nobenem primeru ne more sklicevati na kršitev svoje pravice do učinkovitega pravnega varstva.
- 51 Iz navedenega izhaja, da je tudi tretji tožbeni razlog treba zavreči kot neutemeljenega in posledično zavrni predloge za razveljavitev izpodbijanega sklepa.

- 52 Ker so druge pritožbene trditve navedene za primer, da bi Sodišče razveljavilo izpodbijani sklep, je treba pritožbo zavrniti v celoti.

Stroški

- 53 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se AIT naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Asian Institute of Technology (AIT) nosi stroške postopka.**

Podpisi